

OKO 8

59. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

pátek 25. 3. 2022

cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:

Oskar

Proč muži neposlouchají
a ženy neumějí číst v mapách

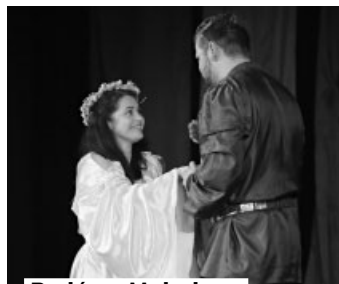
VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Čarodějné námluvy

Podnebí

Radúz a Mahulena

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

Jak si nevzít princeznu

ČARODĚJNÉ NÁMLUVY / Divadelní soubor Třeštica při ZŠ Třešť
*nesoutěžní představení

O příjemný vstup do náročného festivalového čtvrtka se postarali žáci třeštské základní školy s adaptací původně televizní pohádky Čarodějné námluvy. Nešlo o kus divadelně dokonalý, z tohoto hlediska by si zasloužil pečlivější situační výstavbu, lepší práci s tempem i úvahu nad tím, jestli jsou všechny písně (jakkoliv mají půvabné texty a známé švédské melodie) z hlediska struktury celku nutné a přínosné – ale kolektivní energie všech včetně sboru a individuální výkony některých komediálně nadaných mladých herců zaručily, že si s tím asi nikdo moc hlavu nelámá. Díky za to!

Co na to diváci

- ★ Pěkná pohádka s pěknými písničkami se známými melodiemi.
- ★ Mě nejvíc zaujal herec, který hrál krále. Na toho se hezky koukalo.
- ★ Na Třešticích se vždycky těšíme a opět neklamali.

OKEM poroty:

PODNEBÍ / Divadelní spolek Zmatkaři

hodnotí Roman Mikeš

Záruka kvalitní inscenace, známé tváře, nadprůměrné herecké výkony... To jsou Zmatkaři z Dobronína, nad jejichž letošním představením se celé letošní Jaro vznášel otazník. Přijedou, neprijedou – uzdraví se, neuzdraví? Bude to, nebude to? Tak nakonec to, sic v jiném než plánovaném termínu, bylo. A je moc dobře, že Zmatkaři přijeli.

I když při čtení Podnebí autora Luďka Kašparovského jsem trochu znejistil. Pro mě neznámý autor, neznámá hra, která na prknech českých scén byla uvedena snad pouze dvakrát. Hledal jsem pro sebe správné přízvisko, jak takový text správně pojmenovat. A napadlo mě slovo jediné – divné. Nemyšleno však v negativním smyslu. Přeci jen, může se dohromady setkat Hitler s jiným

sériovým vrahem za přítomnosti Ježíše Krista a Boha? Může být Ježíš Kristus holohlavý a hrát počítačové hry? Může se muž převtělít do ženského těla a být z této proměny nakonec nadšen? Může

Bůh vypadat tak, jak jste si ho zcela jistě nikdo nepředstavoval? Toto všechno a mnohem více možné je – v Podnebí.

Kašparovského Podnebí není ani nebe, ani zem, něco mezi, zkrátka něco pod nebem. Setkává se zde po smrti s terapeutem Ježíšem paní Eva (v životě na zemi muž), sériový vrah a kani-

„Snad se vám jednou uleví,

A když ne hned, tak v podnebí.“

Vladimír Altán Mátl

Co na to diváci?

- ★ Hra se mi líbila, na Zmatkaře se vždy těším a nezklamou mě.
- ★ Nejvíce se mi líbila postava Ježíše, ten byl super.
- ★ Bylo to pěkné, takový „zmatkařský“ standard.
- ★ Přemýšlela jsem, jestli jít při tak pěkném odpoledni do divadla, a nelituji.
- ★ Mělo to myšlenku, ale komedií bych to nenazval. Místy to bylo hodně na hraně (nikoli za hranou). Líbilo se mi to.

bal a Adolf Hitler. Vše z výšin sleduje samotný Pán Bůh. Ježíš po čase posílá hříšníky zpět na Zem v podobě nového života, aby se pokusili napravit své předchozí chyby. A pokud se tak nestane, sejdou se zase v Podnebí a celý proces se opakuje. Nosný děj či závažnější pointu hra postrádá, a tak divák ještě notnou dobu po skončení představení může v sobě hledat základní myšlenku a může se ptát, co mu tento divadelní zážitek přinesl. Ve finále je to vlastně dobře. Kus, který v divákovi zanechává jakýkoli zážitek a otázky, stojí určitě za předvedení.

Pan Kašparovský může dobronínským ochotníkům poděkovat, jak se s jeho autorskou věcí popasovali a jak z celé té divnoty a absurdity udělali vlastně přednost. Jistě tomu přispěla i výborná herecká vybavenost celého souboru. Všichni hlavní aktéři předvádějí na jevišti kvalitní a pravdivé herectví. Trochu více pozornosti si pak zaslouží Jan Hejral v roli Ježíše a Martina Nováčková v roli Evy, která zcela uvěřitelně ztvárnila přerod muže v ženu. Inscenaci prospěla i funkční scéna s velkým křížem a také hravá režie V. A. Mátle, která nabízí dostatek vtipných, až leckdy absurdních nápadů.

Ptám se, jakou míru absurdity může režisér v tomto případě ještě využít? Kde je ten strop? A jelikož absurdita a bizárnost z textu a provedení přímo čiší, možná ta míra je nekonečná. Každopádně poděkování Zmatkařům patří. Nejen za zpracování, ale i za odvahu sáhnout po tomto textu. I když ještě mi nejspíše chvíli potrvá, než ve hře najdu ten správný přínos. Věřím, že každý divák si v tom něco najde. Něco svého.

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

RADÚZ A MAHULENA / Divadelní spolek Jiří

Uplynulo 126 let od prvního uvedení této klasické, epické a poetické pohádky. Divadelní soubor z Poděbrad přistoupil k této materii téměř pietně, dodržujíc veškeré postupy a invenci, které k této pohádce

přísluší. Hudební složku, nápaditou scénu, kterou museli „ušít“ pro vnitřní divadelní prkna, neboť poděbradští většinou hrají v plenéru, velmi dokonalé svícení, nezanedbatelná kostýmní část, a především herci, kteří naplnili tu zbývající, ale podstatnou část představení. Představitelé Radúze a Mahuleny (okem estéta) byli dokonalou a přesvědčivou dvojicí. Ale mnohem více musím vyzdvihnout představitelky v rolích Runy (Hanu Svobodovu) a Nyoly v podání Heleny Pěchové. Zajímavý výkon podal i Jaroslav Brendl v roli Vratka. Představení mělo velký ohlas z obecnstva, a to i proto, že avizovaná pravda znějící v závěru programu k této hře, že přes všechna protivent-

„Až Radúz rozejde se s Mahulenou, přijmu to zlomen a na kolenou, protože s Radúzem je vždycky živo. Prio! Mahuleno!“

Vladimír Altán Mátl

ství je naděje na štěstí, spravedlnost a lásku především v našich rukou a srdcích. To přece není málo a poděbradští nám to tímto úctyhodným dílem připomněli.

Co na to diváci?

- ★ Skvělá práce se světly.
- ★ Chvillemi to vypadalo, že to dopadne tragicky.
- ★ Velmi se mi to líbilo, dobré herecké výkony.
- ★ Pro mlhu nebylo nic vidět, a byla to škoda.
- ★ Velice kvituji kvalitní hudební složku představení.
- ★ Já jsem to viděla od profesionálů a trvalo to tři hodiny. To bylo k nevydržení. Proto velmi oceňuji dnešní zkrácenou verzi, představení jsem si náramně užila.
- ★ Když jste tam udělali to šero a jemný mlžný opar... Promiňte mi to, ale já bych v tu chvíli šel na houby.

Ladislav Valeš

OKO zaostřuje na:

Divadelní soubor Jindřicha Honzla

První zmínka o založení ochotnického spolku v Humpolci se objevuje na přelomu 17. a 18. století. Roku 1864 byl založen ochotnický spolek a v roce 1865 byla slavnostně uvedena hra Liška nad lišku. Prvním ředitelem spolku se stal František Dítě. Největší rozkvět nastal s nástupem Otty Rychnovského, který v této funkci setrval až do roku 1926. Hrál se až dvanáct představení ročně.

Ochotníci se jménem režiséra Osvobozeného divadla Jindřicha Honzla, humpoleckého rodáka, vytvořili na vlastní pěst tradici festivalu divadelních představení – Honzlův Humpolec. A to nejdříve jako krajskou soutěž monologů a dialogů a od 5. ročníku v roce 1972 se jednalo již o krajskou divadelní přehlídku. Tak tomu bylo až do roku 1986. V roce 1987 byl Spolkový dům, kde divadelníci zkoušeli a vystupovali, z bezpečnostních důvodů uzavřen. Aby se spolek udržel pohromadě, hrálo se v nevyhovujících podmínkách v ZK Zálesí.

V roce 1994 Městský úřad v Humpolci umožnil upravit v sále městského kina jeviště pro divadelní i koncertní činnost, a tak soubor pokračuje v činnosti pod vedením vedoucí souboru Zdeňky Kovářové a režiséra Františka Vondráčka. Pod jeho režii se uvedlo mnoho představení – Na tý louce zelený, Slaměný klobouk, Haškův Dekameron, Trampská romance, Princezna Pampe-liška, Dům na nebesích, Rodiče se zbláznili, Světáci, Poslední šance, Parohy na objednávku a další.

Od roku 2000 soubor pracuje pod hlavičkou Městského kulturního a informačního střediska v Humpolci.

OKO představuje hru:

Oskar

Divadelní soubor Jindřicha Honzla, Humpolec / autor: Claude Magnier
komedie / 90 minut bez přestávky

Původní divadelní hra francouzského dramatika Claude Magniera oslovila už dříve i legendárního herce Luise de Funése, který podle ní natočil v roce 1967 velmi úspěšný film. Je to příběh podnikatele Barniera, kterého podvede jeho vlastní zaměstnanec jenom proto, aby získal ruku jeho dcery. Ale všechno se poněkud zamotá. Oskar je konverzační komedie plná záměn a omylů, která vás rozhodně bude bavit.

OKO zaostřuje na:

Divadelní společnost Jablonský

Divadelní soubor navazuje na původní ochotnický spolek Jablonský s již téměř 140letou tradicí. Zaměření souboru je zejména klasická činohra a moderní divadlo, často ve spojení s živou hudbou a zpěvem pro dospělého diváka. Soubor nastuduje průměrně jednu hru ročně, kterou režíruje cca 10x na domácí scéně v Jindřichově Hradci a na zájezdech. V posledních 10 letech každoročně vystupuje i na pražských jevištích, zejména v Činoherním klubu.

V létě soubor spolupracuje s herci z plzeňského divadla J. K. Tyla na již tradiční zámecké Jindřichohradecké činohře. Kromě toho se aktivně zúčastňuje kulturních akcí města a dalších kulturních institucí.

OKO představuje hru:

Proč muži neposlouchají a ženy neumějí číst v mapách

**Divadelní společnost Jablonský, Jindřichův Hradec / autor: Miroslav Hanuš
komedie / 115 minut s přestávkou**

Muži a ženy jsou odlišné bytosti. Mnohé vztahy mezi nimi končí špatně, protože muži nechápou, proč se ženy nemohou chovat jako muži, a ženy očekávají, že se jejich muži budou chovat stejně jako ony. Knihy manželů Peasových zkoumají rozdíly mezi myšlením žen a mužů. Autoři v nich

shromáždili nejnovější poznatky z oboru výzkumu mozku, z evoluční biologie, psychologie a sociologie. Výsledek jejich úsilí nám překvapivým a humorným způsobem vysvětlí důvod existence napětí a rozepří mezi příslušníky obou pohlaví a pokusí se najít i způsob, jak se s nimi vypořádat.

Herec a režisér Miroslav Hanuš si jejich dílo vzal za základ své hudební komedie, která měla světovou premiéru 19. března 2016 v pražském Divadle ABC. Po odhalení tajemství, proč muži neposlouchají a ženy se nevyznají v mapách, se už nikdy nebudete muset za nic omlouvat.

Na co se můžete těšit zítra?

26. 3. v 19.30 hod.

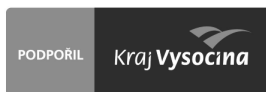
Závěrečný večer

- ★ předání čestných uznání a cen
- ★ vyhlášení doporučení a nominací
- ★ večer v podání DS Karla Čapka pod taktovkou Romana Mikeše, Václava Vrátila a Kateřiny Kodysové
- ★ k tanci a poslechu hraje kapela SpazierGang

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2022

Město Třešť

MINISTERSTVO
KULTURY

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

JIHLAVSKÉ KOTELNÝ, s.r.o.

ČESKÁ
spořitelna

ICOM
transport

VHST
profesionální partnerství

PODZIMEK
& SYNOVĚ

AGSERVIS
ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA

Amarok

Partneři festivalu

Mediální partneři

Vysočina
Český rozhlas

JIHLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť / Redakce OKA: TIC Třešť /

Foto: Archiv divadelních souborů a Města Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová